

РЕШЕНИЕ

№ 7814

гр. София, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 23.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **10224** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268 от ДОПК.

Образувано е по жалба от „Хуфу“ ЕООД-ЕИК-130008146, с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.3, чрез адв.И. А., срещу Решение № ПИ-331/18.10.2023г. на директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.267, ал.2, т.6 ДОПК е оставена без разглеждане жалбата му срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Разпореждане за определяне на окончателна оценка с изх.№ С230022-104-0001331/28.09.2023 г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., дирекция „Събиране“.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е неправилен, тъй като обжалваното действие на публичния изпълнител е наречено окончателна оценка, без да са налице предпоставките на чл.235, ал.2 от ДОПК, тъй като публичният изпълнител сам е извършил действия по оценка на притежавания от оспорващия недвижим имот. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. М., който поддържа жалбата и пояснява, че за да е налице окончателна оценка, трябва да бъде изпълнена процедурата на чл. 235, ал.2 от ДОПК, поради което действието на публичния оценител може да бъде оспорено на основание чл.266 от ДОПК. Моли съда да отмени оспорения административен акт и да задължи ответника за произнасяне по същество.

Ответникът по жалбата, редовно призван, представлява се от юрисконсулт Й., който поддържа становище за неоснователност на жалбата, оспорва същата и

прави искане за оставянето ѝ без уважение, по съображения изложени в приложеното по делото писмено становище. Прави искане за присъждане юрисконсултско възнаграждение.

СГП, надлежно уведомена за възможността да встъпи в производството, не е изпратила представител и не е встъпила в процеса.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становището на представителя на ответника по жалбата и след като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Срещу „Хуфу“ ЕООД е образувано изпълнително дело №22150023389/2015 г. по описа на ТД на НАП С. за събиране на публични вземания. Във връзка със задълженията по изпълнителното дело са наложени обезпечителни мерки-възбрана на три броя недвижими имоти и запор на сметки. Те са наложени с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №4423/18.03.2014г., продължени с Постановление за продължаване действието на наложените предварителни обезпечителни мерки с изх. №4423/14.04.2014г. За обезпечаване на публичните задължения по изпълнителното дело са предприети действия от публичния изпълнител-издадено е Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №23389/2015/000016/11.01.2016г. С Постановлението е наложен на „Хуфу“ ЕООД и запор върху банкови сметки.

На 12.03.2015 г. е издадено съобщение за доброволно изпълнение на осн. чл.221 от ДОПК по гореописаното изпълнително дело, връчено на жалбоподателя на 18.03.2015 г.

На осн. чл.200 от ДОПК и чл.202, ал.1, вр. чл.195, ал.1-3 от ДОПК с Постановлението за налагане на обезпечителни мерки е наложена възбрана на три броя недвижими имоти-подробно описани в същото.

На 06.07.2023г. е извършен опис на недвижимите имоти, за което е съставен Протокол с изх. №С230022-028-0002165/06.07.2023г. Въз основа на извършения опис, актуалните данъчни оценки и анализ на офертни цени за продажба на недвижими имоти, на 28.09.2023г. публичният изпълнител е издал Разпореждане №С230022-104-0001331 за определяне окончателна оценка на недвижимите имоти. Окончателната оценка е определена самостоятелно в размер на 265 000лв. за процесния недвижим имот находящ се в [населено място], [улица], представляващ офис на две нива, степен на завършеност-груб строеж с площ 223.85 кв.м. В мотивите на разпореждането е посочено, че оценката е изготвена самостоятелно от публичния изпълнител. Разпореждането е връчено на 02.10.2023г.

Разпореждането е обжалвано пред Директора на ТД на НАП С. в преклузивния срок по чл.266 от ДОПК.

С обжалваното пред настоящата съдебна инстанция решение е прието, че жалба с вх. № 53-06-10157 от 05.10.2023г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „Хуфу“ ЕООД срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Разпореждане за определяне на окончателна оценка изх. №С230022-104-0001331/28.09.2023г., издадено от П. К. на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, е оставена без разглеждане като процесуално недопустима.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, в преклузивния 7-дневен срок по чл. 268, ал. 1, изр. първо от ДОПК, срещу акт, който

подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен за това орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона. Извън правомощията на съда е да преценява целесъобразността на административния акт.

Обжалваното решение е издадено в предвидената от закона писмена форма и от компетентен за това административен орган. Съгласно чл. 266, ал. 1 от ДОПК това е директорът на компетентната териториална дирекция. При издаването на обжалваното решение административният орган не е допуснал нарушение на процесуалните разпоредби на закона. Решението е мотивирано, като в мотивите органът е посочил както фактическите основания за издаването му, така и правните основания - чл. 267, ал. 2, т.6 ДОПК. Съдът намира, че обжалваният акт не противоречи и на материалноправните разпоредби по издаването му. Установените в хода на административното производство релевантни за спора юридически факти се подкрепят от събраните в съдебното производство доказателства.

Не е спорно по делото, че публичният изпълнител е извършил действията по чл.221, ал.2 от ДОПК, с което е и започнало изпълнителното производство. Действията на публичният изпълнител, извършени в условията на чл.235 от ДОПК по оценяване на недвижимия имот са обективирани в акта по чл.226, ал.1 от ДОПК, като с разпореждане главният публичен изпълнител самостоятелно е определил оценка на имота като окончателна по смисъла на чл.235, ал.5 от ДОПК. В условията на чл.266 от ДОПК разпореждането е обжалвано пред директора на компетентната териториална дирекция в предвидения преклузивен срок, като с оспореното понастоящем решение №ПИ-331/18.10.2023г. на Директора на ТД на НАП С. на осн. чл.267, ал.2, т.6 от ДОПК оставя жалбата без разглеждане като процесуално недопустима, тъй като оценката се явява окончателна по смисъла на чл.235, ал.5 от ДОПК и като такава не подлежи на оспорване.

Съгласно чл.235, ал.1 от ДОПК(Изм. - ДВ, бр. 12 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) описаната вещ се оценява по нейната пазарна стойност от публичния изпълнител. При необходимост за оценката може да бъде привлечен оценител, вписан в регистъра на К. на независимите оценители в България. Когато в регистъра няма експерт от съответната област или той не може или откаже да извърши оценката, може да бъде привлечено друго лице от съответната професия или област.

Съгласно ал.2 на същия член (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) заключението на оценителя се изготвя в писмена форма и се представя на публичния изпълнител, който мотивирано определя окончателната оценка, която не може да бъде по-ниска от определената от вещото лице, като я съобщава на длъжника и на взыскателя.

Съгласно разпоредбата на чл. 235, ал. 5 от ДОПК окончателната оценка не подлежи на обжалване и по тази причина Директорът на ТД на НАП С. е оставил без разглеждане като недопустима жалбата, именно с оглед цитираната разпоредба на чл. 235, ал. 5 от ДОПК. Това становище на решаващия орган напълно се споделя от настоящата съдебна инстанция. Разпоредбата на чл. 235 от ДОПК сочи начина по който се оценява описаната вещ. От страна на публичния изпълнител са изпълнени

изискванията залегнали в разпоредбата на чл. 235, ал. 1, ал. 2, и ал. 3 от ДОПК, а от своя страна ал. 5 на чл. 235 от ДОПК сочи, че окончателната оценка не подлежи на обжалване, като разпореждането за определяне на окончателната оценка. Предвид казаното, правилни са изводите на решаващия орган, че жалбата, с която се обжалва извършването на оценка на имота е недопустима за разглеждане и съответно правилно производството е прекратено. В случая редът за принудително събиране на вземания, включително относно извършването на опис, оценка и извършване на продажба на недвижими имоти и връчване на съобщенията за тези действия извършвани от ПИ е изчерпателно уреден в ДОПК, по която причина и разпоредбите на ГПК уреждащи същата материя не намират приложение, т. к. разпоредбата на § 2 от ПР на ДОПК препраща към ГПК единствено по отношение на неуредените в ДОПК въпроси относно принудителното събиране на вземания, какъвто не е настоящия случай.

Публичният изпълнител, в условията на оперативна самостоятелност извършва преценка дали при извършване на оценката по чл.235, ал.1 от ДОПК да привлече оценител, вписан в регистъра на К. на независимите оценители в РБ. Едва при извод за необходимост, се привлича вписан в регистъра оценител, респ. друго лице от съответната професия или област. Неправилно оспорващият твърди, че оценката, за да придобие стабилитет в смисъла на „окончателна“ по чл.235, ал.5 от ДОПК е следвало да е изготвена и представена от лицензиран оценител в условията на чл.235, ал.2 от ДОПК. Законодателят в цитираната норма задължава оценителят да изготви в писмена форма своето заключение, което да бъде предоставено на публичния изпълнител, но нормата намира приложение само и единствено, ако публичният изпълнител е преценил, че такава следва да се извърши от вписан в регистъра на К. на независимите оценители в РБ или съответно от друго лице със специална професионална квалификация в съответната област /арг. чл.235, ал.1 изр. последно от ДОПК/. Това е негово субективно право, като неупражняването му не води до правен извод, че извършената самостоятелно оценка по реда на чл.235, ал.1, изр. Първо от ДОПК не може да се окачестви като окончателна по смисъла на чл.235, ал.5 ДОПК.Този извод се подкрепя и от волята на законодателя, тъй като публичният изпълнител мотивирано определя окончателна оценка в смисъла, вложен в ал.2 именно в хипотеза на представяне на заключението на привлечения оценител, различен от публичния изпълнител. Следователно е изпълнен фактическият състав на чл.235, ал.1, изр. първо от ДОПК и изготвената оценка се явява окончателна по смисъла на ал.5 от същия член. Същата е изготвена при съблюдаване нормата на чл.235, ал.3 от ДОПК.

Правилно в оспорения административен акт директорът на ТД на НАП С. е мотивирал решението си да остави жалбата без разглеждане като процесуално недопустима именно поради отмяната на чл.236 от ДОПК, считано от 01.01.2016г. и липсата на процесуална възможност за обжалване на определената с разпореждане с изх.№С230022-104-0001331/28.09.2023 г. оценка от публичния изпълнител, явяваща се окончателна по смисъла на чл.235, ал.5 ДОПК.

Предвид изхода на спора и своевременно направеното искане за присъждане на разноски от ответника, то на същия се дължи възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита. Производството по чл. 266 - чл. 268 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8, във връзка с, ал. 3 от ГПК и следва да бъде

определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100,00 лв. (сто лева).

При така изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК Административен съд София-град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Хуфу“ ЕООД-ЕИК-130008146, с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.3, чрез адв.И. А., срещу Решение № ПИ-331/18.10.2023г. на директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.267, ал.2, т.6 ДОПК е оставена без разглеждане жалбата му срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Разпореждане за определяне на окончателна оценка с изх.№ С230022-104-0001331/28.09.2023 г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, като неоснователна и недоказана.

ОСЪЖДА „Хуфу“ ЕООД-ЕИК-130008146 да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. разноски по делото в размер на 100,00 лв. (сто лева).

На основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

На основание чл. 138, ал. 3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: